Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Central) (jud. Guțan Vitalie)
Dosarul nr. 2ri-235/25 (2-19112328-02-2ri-21052025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

19 ianuarie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia şi Cașcaval Andrei

A judecat în ordinea art.426 CPC RM, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, în baza recursurilor și a referințelor, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților, cererile de recurs depuse de Serviciul Fiscal de Stat și reprezentantul debitorului SRL ”Harvit-Pro”, Harti Vitalie, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Central) din 30 aprilie 2025, emisă la contestația depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat la tabelul definitiv al creanțelor, în cadrul procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Harvit-Pro”,

a c o n s t a t a t :

Obiectul acțiunii, circumstanţele cauzei;

La 22.12.2016 SRL ”Harvit-Pro” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de propria întreprindere.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2016 cererea introductivă a fost admisă spre examinare.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL ”Harvit Pro” și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de acesta, cu dispunerea inițierii procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SRL ”Harvit Pro”. A fost desemnat în calitate de lichidator al SRL ”Harvit Pro”, Bunescu Gheorghe. Termenul de înaintare a

cererilor de validare a creanțelor a fost fixat până la 29.03.2017, iar ședința de validare pentru 27.04.2017.

La 26.04.2017, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de admitere a creanțelor, solicitând recunoașterea Serviciului Fiscal de Stat în calitatea de creditor chirografar și validarea creanței sale în mărime de 25 092 396,07 lei, din care 13 558 768,08 lei la rangul III și 11 533 627,91 lei la rangul VI.

În tabelul întocmit de lichidatorul debitorului SRL ”Harvit Pro”, Bunescu Gheorghe și prezentat instanței de insolvabilitate la 24.04.2018, creanța creditorului Serviciul Fiscal de Stat a fost inclusă în tabel, însă nu a fost admisă spre validare.

La 28.05.2018 Serviciul Fiscal de Stat a depus contestație la tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit Pro”, prin care contestă neadmiterea sa spre validare în tabelul definitiv al creanţelor.

În susținerea contestației, a invocat că prin prezenta, Serviciul Fiscal de Stat contestă tabelul definitiv depus de către lichidatorul Bunescu Gheorghe la data de 24.04.2018, în partea ce ţine neadmiterea în tabelul definitiv al creanţelor a sumei de 25 092 395,99 lei dintre care, suma de 13 558 768,08 lei la rangul III şi suma de 11 533 627,91 lei la rangul VI, solicitate prin cererea de admitere a creanţelor depusă la data de 26.04.2017 de către creditorul SFS.

Potrivit art. 143 alin. (4) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanţelor, care va cuprinde toate creanţele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanţele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilităţii/lichidator şi rangul de prioritate al creanţei. Tabelul definitiv al creanţelor se aprobă de către instanţa de insolvabilitate la şedinţa de validare a creditorilor.

Prin prisma art. 144 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, debitorul şi creditorii pot să formuleze contestaţii cu privire la creanţele şi la drepturile de preferinţă neadmise sau trecute integral sau parţial de administratorul insolvabilităţii/lichidator în tabelul definitiv. (3) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţiile în şedinţă de validare sau în cadrul unei alte şedinţe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deţine creanţa contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului şi a oricărei alte părţi interesate, după caz.

Indică că, prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău nr. 2i-1059/16 din 14.02.2017, s-a intentat procedura de insolvabilitate faţă de debitorul “Harvit-Pro” SRL c.f. 1009600015705.

Ca urmare, SFS în termen, la data de 26.04.2017, a înaintat cerere de admitere a creanţelor fiscale, prin care s-a solicitat validarea a 25 092 396,07 lei dintre care la rangul III – 13 558 768,08 lei, iar la rangul VI – 11 533 627,91 lei, la care au fost anexate copia contului curent generalizat, emis la data de 20.01.2017 pentru situaţia până la intentarea procedurii de insolvabilitate.

Susține că suma de 25 092 396,07 lei reflectată în contul curent generalizat al contribuabilului a fost generată prin:

1. Creanţa în sumă de 24 282 287,07 lei în baza Deciziei asupra cazului de încălcare fiscală nr.2356/p/l din 09.10.2015, inclusiv penalitatea calculată anterior intentării procesului de insolvabilitate;

2. Creanţa în sumă de 810 109,00 lei în baza dărilor de seamă (TVA12) prezentate de însuşi debitor.

Solicită admiterea prezentei contestaţii; admiterea cu titlul provizoriu a creanţelor Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 24 282 287,07 lei și admiterea creanţelor fiscale în sumă de 810 109,00 lei şi includerea Serviciului Fiscal de Stat în tabelul definitiv al creanţelor în calitate de creditor chirografar.

Reprezentantul lui Harti Vitalie, avocatul Bucătaru Marian în cadrul judecării contestației a solicitat respingerea contestației în partea ce ţine de neadmiterea în tabel a cranţelor de 25 092 395,99 lei dintre care suma de 13 558 768,08 lei la rangul III şi suma de 11 533 627,91 lei la rangul VI, solicitate prin cerere de admiterea a creanţelor depusă la data de 26.04.2017 de Serviciul Fiscal de Stat, invocând următoarele motive.

Prin hotărârea Curții de Apel Chişinău cu nr.2i-1059/16 din 14.02.2017 s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL ”Harvit-Pro” şi s-a intentat procesul de insolvabilitate.

La data de 26.04.2017, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de admiterea a creanţelor în suma totatlă de 25.092.396,07 lei, cu anexarea contului curent generalizat emis la data de 20.01.2017 pentru situația pană la intentarea procedurii de insolvabilitate.

La data de 26.07.2017, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de modificare a cuantumului creanţelor fiscale.

În motivarea cererii, organul fiscal a motivat că creanţa în sumă de 25.092.396,07 lei constituie obligaţii fiscale formate în baza dărilor de seamă prezentate de insuşi contribuabil în cadrul activităţii sale şi reflectate în Sistemul Informaţional al SFS până la intentarea procedurii de insolvabilitate.

La data de 28.05.2018, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de repunere în termen a cererii de modificare a cuantumului creanţelor fiscale cu validarea sumei de 779 730,80 lei.

Prin încheierea din 23.07.2018, a fost respinsă cererea Serviciului Fiscal de Stat de repunere în termen a cererii de modificare a cuantumului creanţelor fiscale cu validarea sumei de 779 730,80 lei.

Astfel, susține că la caz, sunt relevante următoarele: în baza deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chişinău nr. 18795 din 10 martie 2015, s-a efectuat un control fiscal prin metoda verificării totale la SRL ”Harvit-Pro” privind corectitudinea calculării şi plenitudinea achitării impozitelor, taxelor şi altor plăţi la buget. Controlul a fost efectuat în perioada 10.03.2015 - 06.04.2015 pentru perioada de activitate de la 01 ianuarie 2010 până la 31 ianuarie 2015, tematica fiind impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioadele fiscale anii 2010 - 2013, prime de asigurare obligatorie de asistenta medicală pentru perioadele fiscale de la 01 ianuarie 2012 până la 31 decembrie 2014, alte impozite şi taxe pentru perioadele de la 01 februarie 2011 până la 31 ianuarie 2015.

Conform actului de control nr.5-671168, prelungit pe formularele 5-671169, 5- 671170, 5-671171, 5-671172, 5-671173 şi 3-538684 din 06.04.2015, în activitatea întreprinderii au fost constatate încălcări financiare, inclusiv neasigurarea păstrării blanchetelor de strictă evidenţă, lipsa parţială a evidenţei contabile, neprezentarea documentelor de evidenţă pentru perioada supusă controlului, diminuarea venitului impozabil, diminuarea TVA aferentă bugetului, neprezentarea facturilor fiscale (19 cazuri) etc.

La data de 22.04.2015, SRL ”Harvit-Pro” a depus dezacord cu actul de control nr.5- 671168 şi anexa la dezacord din 12.05.2015, urmare a căror au fost întocmite suplimentele la actul de control menţionat, pe formularele nr.3-544834 din 29.04.2015 şi nr.5-668925, 5-672526. 5-672527 din 29.05.2015.

Ulterior, prin decizia IFS mun. Chişinău nr.68/p/1 din 03.06.2015, având în vedere dezacordul agentului contribuabilului din 22.04.2015 şi anexa din 12.05.2015, pentru soluţionarea justă a cazului, în baza art. 241 alin. (1) şi 249 alin. (1) lit. c) din Cod fiscal, s-a dispus suspendarea cazului şi efectuarea unui control repetat, în urma căruia a fost întocmit actul de control nr.5-672769 din 11.09.2015, prelungit pe formularele nr.5-72770, 5-672771, 5-672772, 3-538366.

La data de 29.09.2015, SRL ”Harvit-Pro” a depus dezacord cu actul de control nr.5 - 672769 din 11.09.2015.

Prin Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chişinău nr. 2356/p/l din 09 octombrie 2015, s-a decis că argumentele expuse în dezacordul f/nr. din 29 septembrie 2015 nu pot fi luate în consideraţie din motiv că sunt lipsite de orice suport juridic şi probant. Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chişinău nr. 291 din 03 decembrie 2015, s-a decis suspendarea executării deciziei nr. 2356/p/l din 09 octombrie 2015, cu dispunerea efectuării controlului repetat la SRL ”Harvit-Pro” la capitolul impozitul pe venit provenit din activitatea de întreprinzător şi TVA.

Ulterior, Inspectoratul Fiscal de Stat în perioada 29.07.2016 - 05.08.2016 a efectuat control fiscal repetat la SRL ”Harvit-Pro”, prin metoda verificării totale privind corectitudinea calculării şi plenitudinea achitării la buget a impozitelor şi taxelor pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2010 - 30 iunie 2015, în urma cărui a fost întocmit actul de control nr. 5-677609, prelungit pe formularele nr. 5-677610, nr. 3-554706 din 05 august 2016.

La data de 22.08.2016, SRL ”Harvit-Pro” a depus dezacord asupra actului de control nr. 5-677609 din 05.08.2016 şi anexa la acest dezacord.

Prin Decizia IFS mun. Chişinău nr. 920/p/l din 27 septembrie 2016 în partea motivată s-a constatat lipsa suportului juridic şi probant a dezacordului SRL ”Harvit-Pro” din 22.08.2016 şi s-a decis că, decizia nr. 2356/p/l din 09 octombrie 2015 rămâne în vigoare şi este obligatorie pentru executare.

La data depunerii contestaţiei SFS din 28.05.2018, conform informaţiei SFS din 25.05.2018 din contul curent generalizat al contribuabilului SRL ”Harvit-Pro”, suma obligaţiei a fost - 25.099.883,39 lei. La data depunerii cererii de validare SFS din 26.04.2017, conform informaţiei SFS din 18.04.2017 din contul curent generalizat al contribuabilului SRL ”Harvit-Pro”, suma obligaţiei a fost - 141 646,75 lei.

La data admiterii cererii depuse de debitor din 14.02.2017 prin care s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL ”Harvit-Pro” şi s-a intentat procesul de insolvabilitate, conform informaţiei SFS din 14.02.2017 din contul curent generalizat al contribuabilului SRL ”Harvit-Pro”, suma obligaţiei a fost – 1 845 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 februarie 2021, a fost admisă parțial contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat la tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro” și s-a validat creanța Serviciului Fiscal de Stat neadmisă în tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro” în mărime de 12 743 464,10 lei ca creanță chirografară de rangul III și în mărime de 8 521 318,97 lei ca creanță chirografară de rangul VI. În rest, contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat la tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2021, au fost admise recursurile declarate de Serviciul Fiscal de Stat și de către reprezentantul debitorului SRL ”HarvitPro”, Harti Vitalie, casată încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 februarie 2021 și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță în același complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2023, s-a admis parțial contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat la tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro”; s-a validat creanța Serviciului Fiscal de Stat neadmisă în tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro” în mărime de 12 743 464,10 lei ca creanță chirografară de rangul III și în mărime de 8 521 318,97 lei ca

creanță chirografară de rangul VI; în rest, contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat la tabelul definitiv al creanțelor SRL ”HarvitPro”, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2023, au fost admise recursurile declarate de Serviciul Fiscal de Stat și de către reprezentantul debitorului SRL ”Harvit-Pro”, Harti Vitalie, casată încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2023 și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță în același complet de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul creditorului Serviciul Fiscal de Stat, Ignat Nicolae, a susținut integral contestația în sensul declarat.

Lichidatorul Bunescu Gheorghe în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind legal citat, însă a solicitat examinarea contestației în lipa sa.

Reprezentantul debitorului Harti Vitalie, a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată și depusă tardiv. A mai susținut că în decizia nr. 2356/p/1 este o altă sumă decât cea solicitată și penalitatea o solicită de două ori, o dată în decizie și o dată în calculul suplimentar. La fel indică că la momentul admiterii cererii introductive, creanța fiscului era litigioasă.

Reprezentantul lui Harti Vitalie, avocatul Bucătaru Marian în ședință a solicitat respingerea contestației.

Soluţia procesuală a instanţei de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Central) din 30 aprilie 2025, s-a admis parțial contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat la tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro”.

S-a validat creanța Serviciului Fiscal de Stat neadmisă în tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro” în mărime de 12 743 464,10 lei ca creanță chirografară de rangul III și în mărime de 8 521 318,97 lei ca creanță chirografară de rangul VI.

În rest, contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat la tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro”, s-a respins ca neîntemeiată.

S-a menționat că prezenta încheiere servește temei de rectificare a tabelului definitiv a creanțelor debitorului SRL ”Harvit-Pro”.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a încheierii judecătorești, solicitările recurentului;

Nefiind de acord parțial cu încheierea primei instanțe, la 13 mai 2025, Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva încheierii instanței de fond, solicitînd admiterea recursului casarea parțială a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30.04.2025, în partea neadmiterii contestației, cu emiterea unei decizii privind admiterea integral a contestației Serviciului Fiscal de Stat și validarea suplimentară a creanțelor fiscale în sumă totală de 3 827 612,92 lei, dintre care creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) – 815 303,98 lei, creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere) – 3 012 308,94 lei.

La fel, nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, 15 mai 2025, reprezentantul debitorului SRL ”Harvit-Pro” Harti Vitalie a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30.04.2025, cu emiterea unei noi decizii prin care conteatația SFS să fie respinsă integral.

În motivarea recursului recurentul Serviciul Fiscal de Stat a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în contestația înaintată în instanța de fond. Totodată, a invocat faptul că încheierea contestată nu oferă un răspuns explicit și separat pentru fiecare probă și obiecție formulată, fiind astfel insuficient motivată sub aspectul respingerii diferenței de creanță pretinsă.

În acest sens, recurentul SFS susține că instanța de fond a interpretat eronat probele, validând doar sumele stabilite prin Decizia nr. 2356/p/l din 09.10.2015 la nivelul datei emiterii acelei decizii.

Recurentul subliniază că, potrivit art. 228 alin. (1) și (2) din Codul Fiscal, calcularea penalităților este obligatorie și continuă până la data plății efective sau, în acest caz, până la data intentării procesului de insolvabilitate. Astfel, diferența de sumă provine din actualizarea acestor accesorii conform legii.

Deasemenea, recurentul subliniază că, instanța de fond nu s-a expus asupra probelor ce confirmă restanțele formate în baza dărilor de seamă prezentate de însuși contribuabilul SRL „Harvit-Pro”, în sumă de 900.920,26 lei, și a ignorat faptul că sumele istorice au fost transferate la evidență fiscală specială, motiv pentru care nu se regăseau în extrasele de cont curent simplificate prezentate de debitor pentru a induce în eroare instanța.

Menționează partea recurentă că, debitorul a prezentat instanței un extras care reflecta doar restanțele curente (aprox. 141.602 lei), nu și pe cele „istorice”.

Mai mult, explică recurentul faptul că, odată cu inițierea procedurii de insolvabilitate, creanțele au fost transferate la evidență fiscală specială (conform art. 206 Cod Fiscal), motiv pentru care acestea nu mai apar în extrasele standard de restanțe curente, dar rămân perfect valabile și exigibile în cadrul procesului de faliment.

În final, recurentul Serviciul Fiscal de Stat a solicitat, casarea parțială a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 30.04.2025, în partea respingerii parțiale a contestației sale, și emiterea unei noi hotărâri prin care, să se dispună validarea suplimentară a creanțelor fiscale în sumă totală de 3.827.612,92 lei, solicitate în cadrul procesului de insolvabilitate al debitorului SRL „Harvit-Pro”, după cum urmează: suma de 815.303,98 lei – cu titlu de creanță chirografară de rangul III (plăți de bază/impozite) și suma de 3.012.308,94 lei – cu titlu de creanță chirografară de rangul VI (majorări de întârziere și penalități.

În motivarea recursului recurentul reprezentantul debitorului SRL ”Harvit-Pro” Harti Vitalie consideră neîntemeiată încheierea instanței de fond,

susținând că admiterea parțială a creanțelor creditorului Serviciului Fiscal de Stat s-a făcut cu încălcarea normelor de drept material și procesual.

Partea recurentă susține că Serviciul Fiscal de Stat (SFS) a depus contestația împotriva tabelului definitiv al creanțelor la data de 28.05.2018, adică la mai mult de un an de la ședința de validare (27.04.2017). Or, nerespectarea art. 144 alin. (1) și (2) din Legea Insolvabilității, conform căruia contestațiile depuse peste termen trebuie declarate tardive și restituite fără examinare.

Subliniază partea recurentă că, instanța de fond eronat a validat creanța SFS în baza Deciziei IFS nr. 2356/p/1 din 09.10.2015, ignorând faptul că executarea acesteia a fost suspendată de drept prin Decizia nr. 291 din 03.12.2015, emisă de aceeași autoritate. Or, acest act de suspendare nu a fost anulat, producând efecte juridice până în prezent, ceea ce face ca creanța să nu fie certă și exigibilă.

Mai susține că instanța de fond a admis o sumă mai mare decât cea solicitată inițial de creditorul SFS. În timp ce calculele prezentate de instanță indică o datorie totală de 21.264.783,07 lei (rangul III și VI), astfel, recurentul susține că datoria efectivă reflectată în sistemul informațional al SFS la data deschiderii procedurii (14.02.2017) era de doar 141.602,81 lei, restul sumei fiind constituit din penalități și majorări calculate neîntemeiat.

Invocă recurentul că, instanța de fond eronat a calificat drept „fără valoare juridică" rapoartele de audit (SRL „Manager Audit") și actele de control anterioare (CCCEC, Inspecția Financiară), care ar fi demonstrat lipsa datoriilor fiscale pretinse de SFS.

În concluzie, susține partea reurentă că, având în vedere încălcarea a normelor de drept material și procesual prin care instanța de fond a validat eronat creanțe incerte și neprobate prin documente primare, ignorând totodată relația de afiliere și caracterul litigios al datoriilor pretinse, solicită admiterea recursului, casarea integrală a încheierii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral contestația SFS.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 8 alin. (2) din aceeaşi lege, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată cu recurs a fost pronunţată la data de 30 aprilie 2025, iar cererea de recurs declarată de Serviciul Fiscal de Stat a fost depusă la data de 13.05.2025 și cererea de recurs formulată de reprezentantul debitorului SRL "Harvit-Pro" a fost depusă la 15.05.2025. Prin urmare, Completul judiciar constată că recursurile au fost depuse în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilității.

Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:

Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii contestată prin prisma argumentelor invocate în cererile de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat din cadrul Colegiului civil al Curţii de Apel Centru consideră că recursurile declarate de creditorul Serviciul Fiscal de Stat şi reprezentantul debitorului SRL "Harvit-Pro" Harti Vitalie urmează a fi respinse, cu menţinerea încheierii primei instanţe din 30 aprilie 2025, reieşind din următoarele considerente.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.424 alin.(1) CPC, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. a) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Potrivit prevederilor art. 140 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei. printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă.

Potrivit prevederilor art. 141 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, cererea de admitere a creanţelor are acelaşi regim juridic ca şi cererea de chemare în judecată, cu excepţiile stabilite la art.19.

Potrivit prevederilor art. 142 alin. (1) al aceleaşi legi, creanţele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilităţii, sau de lichidator, cu excepţia creanţelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. (3) Termenul de verificare a creanţelor şi de consemnare în tabelul creanţelor nu va depăşi 15 zile lucrătoare. In funcţie de circumstanţele cauzei şi din motive temeinice, instanţa de insolvabilitate poate decide o majorare a termenului

prevăzut de până la 15 zile. (4) Administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanţa de insolvabilitate şi a documentelor depuse şi va efectua o cercetare amănunţită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă şi prioritatea fiecărei creanţe. (7) O creanţă se înscrie în tabel ţinându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât şi de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, aşa cum rezultă din actele depuse la dosar.

În conformitate cu prevederile art. 143 alin. (4) –(6) din Legea insolvabilităţii, după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilităţii/lichidatoru1 va întocmi tabelul definitiv al creanţelor, care va cuprinde toate creanţele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanţele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilităţii/lichidator şi rangul de prioritate al creanţei. Tabelul definitiv al creanţelor se aprobă de către instanţa de insolvabilitate la şedinţa de validare a creditorilor. (5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/ lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanţa de judecată care examinează cazul de insolvabilitate a debitorului. Creditorii şi debitorul au acces la tabelul creanţelor şi pot face contestaţii faţă de creanţele admise de administrator/lichidator în tabel, precum şi asupra celor înlăturate. (6) O creanţă acceptată şi inclusă de administratorul insolvabilităţii/ lichidator în tabelul definitiv al creanţelor se consideră validată dacă, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de şedinţa de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestaţia ridicată a fost înlăturată. Contestaţia debitorului nu se opune validării creanţei.

Potrivit prevederilor art.144 alin.(1) din Legea insolvabilităţii, debitorul şi creditorii pot să formuleze contestaţii cu privire la creanţele şi la drepturile de preferinţă neadmise sau trecute integral sau parţial de administratorul insolvabilităţii/lichidator în tabelul definitiv. (2) Contestaţiile se depun în scris la instanţa de judecată care examinează cazul de insolvabilitate cu cel puţin 3 zile înainte de data şedinţei fixate pentru examinarea valabilităţii creanţelor incluse în tabelul definitiv. Contestaţiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive şi se restituie fără a fi examinate. (3) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţiile în şedinţă de validare sau în cadrul unei alte şedinţe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deţine creanţa contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului şi a oricărei alte părţi interesate, după caz. (4) Dacă la examinarea contestaţiei se constată existenţa unui litigiu de drept, instanţa de insolvabilitate admite contestaţia printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către

creditorul a cărui creanţă nu a fost validată. În acest caz, creanţa se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanţă nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanţei sau de preluare a procesului pendinte. Creanţele faţă de care au fost admise contestaţiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condiţiile stabilite la art. 152. (9) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţia prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestaţia este admisă sau respinsă cu validarea creanţei este executorie pentru administratorul insolvabilităţii/lichidator şi pentru toţi creditorii, încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanţelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca şedinţă specială de validare.

Din materialele pricinii rezultă că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL ”Harvit Pro” și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de acesta, cu dispunerea inițierii procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SRL ”Harvit Pro”. A fost desemnat în calitate de lichidator al SRL ”Harvit Pro”, Bunescu Gheorghe. Termenul de înaintare a cererilor de validare a creanțelor a fost fixat până la 29.03.2017, iar ședința de validare pentru 27.04.2017.

La 26.04.2017, în termenul stabilit la art. 140 alin. (2) din Legea insolvabilității, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de admitere a creanțelor, solicitând recunoașterea Serviciului Fiscal de Stat în calitatea de creditor chirografar și validarea creanței sale în mărime de 25 092 396,07 lei, din care 13 558 768,08 lei la rangul III și 11 533 627,91 lei la rangul VI (f.d. 1-6, vol. II).

Prin încheierea protocolară din 18.04.2018 s-a dispus fixarea ședinței de validare a creditorilor care nu au fost validați și examinarea cererilor de repunere în termen pentru data de 31.05.2018, ora 14-00 (f.d. 236-237, vol. II).

În tabelul întocmit de lichidatorul debitorului SRL ”Harvit Pro”, Bunescu Gheorghe și prezentat instanței de insolvabilitate la 24.04.2018, creanța creditorului Serviciul Fiscal de Stat a fost inclusă în tabel însă nu a fost admisă spre validare (f.d. 6, vol. III).

La 28.05.2018, Serviciul Fiscal de Stat a depus contestație la tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit Pro”, prin care contestă neadmiterea sa spre validare în tabelul definitiv al creanţelor (f.d. 16-17, vol. III).

Instanța de fond, ca instanţă de insolvabilitate, în conformitate cu art. 355-356 Cod de procedură civilă, fiind investită cu judecarea pricinii în speţă, stabilind circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei şi având la bază cumulul de probe prezentate de părţi, corect a ajuns la concluzia de a admite parțial contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva neadmiterii creanțelor creditorului Serviciul Fiscal de Stat în tabelul definitiv al creanțelor față

de debitorul „Harvit Pro” S.R.L. în proces de insolvabilitate, și a validat creanța Serviciului Fiscal de Stat neadmisă în tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro” în mărime de 12 743 464,10 lei ca creanță chirografară de rangul III și în mărime de 8 521 318,97 lei ca creanță chirografară de rangul VI. În rest, contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat la tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro”, s-a respins ca neîntemeiată. S-a menționat că, prezenta încheiere servește temei de rectificare a tabelului definitiv a creanțelor debitorului SRL ”Harvit-Pro”.

Analizând situația de fapt prin prisma prevederilor legale enunțate mai sus, Completul judiciar apreciază ca fiind justă și întemeiată soluția instanței, or, potrivit art.140 alin. (1) şi (3) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă. Cererea de admitere a creanţei trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu.

Potrivit ar. 66 alin. (1) lit. c) al Legii insolvabilităţii, verificarea creanţelor şi a contestaţiilor constituie atribuţia nemijlocită a administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului.

La data înaintării contestaţiei, potrivit art. 143 alin. (4) al Legii insolvabilităţii, este indicat că tabelul definitiv al creanţelor se aprobă de către instanţa de insolvabilitate la şedinţa de validare a creditorilor, iar potrivit alin. (6), o creanţă acceptată şi inclusă de administratorul insolvabilităţii/ lichidator în tabelul definitiv al creanţelor se consideră validată dacă, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de şedinţa de validare precum şi potrivit art. 144 alin. (2) al Legii insolvabilităţii, contestaţiile se depun în scris la instanţa de judecată care examinează cazul de insolvabilitate cu cel puţin 3 zile înainte de data şedinţei fixate pentru examinarea valabilităţii creanţelor incluse în tabelul definitiv.

Dealtfel, potrivit art. 143 alin. (7) al Legii insolvabilităţii, în urma verificării tabelului definitiv de creanţe şi a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanţei de insolvabilitate va valida creanţele incluse în tabel şi necontestate de creditori semnând în rubrica „validat” în dreptul fiecărei creanţe trecute în tabel de administrator/lichidator în cazul depunerii contestaţiilor, judecătorul va semna în rubrica „contestat” în dreptul creanţei contestate şi va consemna personal cu cifre în rubrica creanţe cu titlu provizoriu suma creanţei pe care o admite cu titlu provizoriu pe perioaca examinării contestaţiei.

Potrivit art. 144 alin. (9) Legea insolvabilităţii se statuează că, instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţia prin încheiere care poate fi contestată cu

recurs, încheierea irevocabilă prin care contestaţia este admisă sau respinsă cu validarea creanţei este executorie pentru administratorul insolvabilităţii/lichidator şi pentru toţi creditorii. încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanţelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca şedinţă specială de validare.

Reieșind din circumstanțele speței și normele legale enunțate, Completul consideră corectă soluția instanței de fond de admitere parțială a contestației și validare a creanțelor înaintate de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, or, prima instanța a stabilit în mod judicios că fundamentul juridic al obligației fiscale rezidă în decizia asupra cazului de încălcare fiscală nr. 2356/p/1 din 09.10.2015. Acest act administrativ, emis de autoritatea fiscală în exercitarea atribuțiilor sale legale, beneficiază de prezumția de legalitate și caracter executoriu, valabilitatea sa fiind confirmată ulterior prin hotărâri judecătorești irevocabile.

Instanța de recurs reține cu certitudine că, acest act administrativ de impunere nu mai poate fi supus unei noi verificări sub aspectul temeiniciei sau al legalității sale în cadrul actualului proces de insolvabilitate. Or, această concluzie derivă din faptul că actul menționat a parcurs deja integral procedura controlului de legalitate în fața instanțelor de contencios administrativ, fiind menținut în circuitul juridic prin hotărâri judecătorești irevocabile.

Prin urmare, în virtutea principiului autorității lucrului judecat (res judicata), consacrat de art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele și obligațiile stabilite prin aceste hotărâri anterioare sunt obligatorii pentru instanța de insolvabilitate. Sau, aceasta din urmă este degrevată de obligația reevaluării fondului raportului juridic fiscal, fiind ținută să recunoască caracterul cert și incontestabil al creanței bugetare, orice tentativă de repunere în discuție a validității impunerii fiind inadmisibilă din punct de vedere procedural.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că validarea creanțelor în cuantum de 12.743.464,10 lei (atribuită rangului III) și respectiv 8.521.318,97 lei (atribuită rangului VI) nu este una arbitrară, ci constituie produsul unei verificări factuale și matematice riguroase. Mai mult, această operațiune de determinare a pasivului s-a fundamentat pe datele obiective extrase din contul curent generalizat al contribuabilului, raportat strict la data de referință a deschiderii procedurii de insolvabilitate, respectiv 14.02.2017 . Astfel, prin coroborarea titlului de creanță cu evidențele fiscale actualizate la pragul insolvabilității, prima instanță a asigurat respectarea principiului certitudinii și lichidității creanței bugetare admise la masa credală.

Totodată, se menționează că, instanța de fond corect a acordat prioritate actelor administrative de autoritate (Decizia nr. 2356/p/1) confirmate irevocabil de instanțele de judecată, în detrimentul rapoartelor de audit privat sau actelor de control mai vechi (CCCEC din 2012), care nu mai reflectau situația fiscală actuală

la data insolvabilității. Or, această abordare este conformă cu art. 121 și 130 din Codul de procedură civilă, asigurând o apreciere multiaspectuală și nepărtinitoare a probatoriului.

Completul subliniază că raportul de constatări efective prezentat de debitorul SRL ”Harvit-Pro” nu întrunește condițiile unei expertize judiciare contabile și, prin natura sa, nu poate substitui sau anula forța probantă a unui act de control de stat (Decizia nr. 2356/p/1). Mai mult, însuși raportul menționează că procedurile efectuate nu constituie un audit conform Standardelor Internaționale, motiv pentru care instanța de fond a procedat corect înlăturându-l ca fiind lipsit de valoare juridică în raport cu un titlu executoriu confirmat judiciar.

În continuare, instanța de recurs constată că prima instanță a aplicat corect art. 142 alin. (7) din Legea insolvabilității, raportând calculul creanței strict la data intentării procesului de insolvabilitate (14.02.2017).

Or, validarea sumelor de 12.743.464,10 lei (rangul III) și 8.521.318,97 lei (rangul VI) reprezintă rezultatul unei corelări matematice concrete între titlul de creanță inițial și extrasul de cont curent al contribuabilului, fiind operată inclusiv deducerea supraplăților identificate (5.194,91 lei), fapt ce demonstrează o analiză echidistantă și transparentă a obligațiilor.

La fel, Completul judiciar reține ca corectă concluzia instației de insolvabilitate privind respingerea pretențiilor suplimentare ale SFS care vizau perioada în care executarea actului administrativ fusese suspendată prin Decizia nr. 291/2015.

În acest sens, instanța de recurs subliniază că organul fiscal nu poate invoca propria sa decizie de suspendare pentru a genera majorări de întârziere incerte, respectiv prin respingerea acestora prima instanță a protejat astfel masa debitoare de sancțiuni pecuniare ce depășesc cadrul legal și factual probat.

Mai mult decît atît, se observă că creditorul bugetar nu a prezentat un calcul matematic defalcat care să justifice evoluția creanței de la 21 milioane (suma din decizia inițială) la 25 milioane lei, în condițiile în care executarea a fost suspendată pentru o perioadă (03.12.2015 - 27.09.2016), iar, sarcina probațiunii privind certitudinea penalităților calculate în acest interval îi revenea creditorului, sarcină pe care acesta nu a îndeplinit-o, fapt ce justifică soluția de respingere parțială pronunțată de prima instanță.

Completul specializat subliniază că argumentul recurentului/creditor SFS privind evidența fiscală specială (Decizia nr. 17 din 24.01.2017) a fost luat în calcul de instanța de fond nu poate fi reținută în situația în care, simpla trecere a creanțelor la o evidență specială ca urmare a insolvabilității nu scutește creditorul de obligația de a proba cuantumul exact și legal al acestora. Prin urmare, instanța de fond corect a validat sumele care rezultau cert din decizia de impunere și contul

curent de la data intentării procesului (14.02.2017), respingând restul sumelor ca fiind nedemonstrate.

Drept urmare, în ceea ce privește recursul Serviciului Fiscal de Stat, care vizează validarea suplimentară a sumei de 3 827 612,92 lei, Completul consideră că recurentul nu a reușit să răstoarne constatările instanței de fond.

Or, deși SFS invocă art. 228 din Codul Fiscal privind calcularea penalităților până la data insolvabilității, acesta nu a prezentat un calcul transparent și defalcat care să justifice creșterea creanței în condițiile în care, pentru o perioadă semnificativă (03.12.2015 - 27.09.2016), executarea deciziei de bază a fost suspendată chiar de către organul fiscal pentru efectuarea unui control repetat.

Completul judiciar consideră că, instanța de fond a sesizat corect că Serviciul Fiscal de Stat a încercat validarea unor sume ce depășesc cuantumul stabilit prin propriile acte administrative definitive. Sau, în lipsa unor probe veridice care să demonstreze certitudinea diferenței de sumă solicitate, prima instanță a procedat echitabil limitând validarea la cuantumul demonstrat prin decizia de bază și extrasul de cont curent de la pragul insolvabilității.

Referitor la excepția de tardivitate invocată de debitorul SRL ”Harvit-Pro”, Completul constată că aceasta a fost corect respinsă.

Dealtfel, potrivit art. 144 alin. (2) din Legea insolvabilității, contestațiile se depun cu cel puțin 3 zile înainte de ședința de validare. Având în vedere că tabelul definitiv a fost depus de lichidator la 24.04.2018, iar ședința de examinare a fost fixată pentru 31.05.2018, depunerea contestației de către creditorul SFS la data de 28.05.2018 se încadrează riguros în termenul legal.

Mai mult, nu pot fi reținute ca întemeiate nici susținerile recurentului/debitor privind nulitatea creanței creditorului SFS din cauza suspendării executării Deciziei nr. 2356/p/1.

Aceasta deoarece, suspendarea executării unui act administrativ are ca efect doar sistarea temporară a măsurilor de încasare forțată, fără a afecta existența substanțială a obligației fiscale. Așadar, din moment ce legalitatea deciziei de impunere a fost confirmată irevocabil de instanțele de contencios administrativ, aceasta constituie un titlu de creanță perfect valabil în sensul art. 142 alin. (2) din Legea Insolvabilității, nemaifiind necesară o nouă procedură de verificare a fondului creanței de către lichidator.

Astfel, instanța de fond a procedat corect respingând argumentele debitorului care vizau rejudecarea circumstanțelor ce au stat la baza emiterii deciziei fiscale din 2015, protejând astfel stabilitatea raporturilor juridice și principiul *res judicata*.

Reieșind din acestea, Completul specializat consideră că, instanța de insolvabilitate just a stabilit în vederea admiterii parțiale a contestației depuse de creditorul Serrviciul Fiscal de Stat împotriva tabelului definitiv al creanțelor față de debitorul S.R.L. ”Harvit-Pro” și a validat creanța Serviciului Fiscal de Stat

neadmisă în tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro” în mărime de 12 743 464,10 lei ca creanță chirografară de rangul III și în mărime de 8 521 318,97 lei ca creanță chirografară de rangul VI. În rest, contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat la tabelul definitiv al creanțelor SRL ”Harvit-Pro”, a respins-o ca neîntemeiată.

Cât privește argumentele recurenților privind nemotivarea încheierii instanței de insolvabilitate, Completul judiciar le va respinge ca fiind lipsit de substanță juridică obiectivă.

Art. 6 al Convenţiei garantează participanţilor dreptul la un proces echitabil. Dreptul instituit de art.6 al Convenţiei este un drept de ordin procesual, ce presupune apărarea tuturor drepturilor personale şi patrimoniale ale unui subiect de drept, în cadrul procedurilor interne şi care urmează a fi realizate cu respectarea imperativă a unor garanţii, ce trebuie să se înscrie în coordonatele unui proces echitabil, în sensul Convenţiei.

Curtea a statuat că textul art.6 al Convenţiei obligă instanţele să-şi argumenteze deciziile luate. Această obligaţie nu poate fi înţeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părţilor procesului. Obligaţia de motivare a deciziilor variază în funcţie de natura acestora. „O instanţă nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justiţiabil. Totuşi, dacă o observaţie era esenţială pentru soluţionarea cauzei (în situaţia în care ar fi fost acceptată de către tribunal) şi a fost prezentată de părţi întru susţinerea poziţiei lor, atunci tribunalul trebuia să o trateze în mod distinct în hotărârea judecătorească” (Hiro Bălani vs Spania nr. 1021/2001 din 28.03.2003).

Atît practica judiciară, cît şi doctrina națională, precum și prevederile C.E.D.O. sunt unanime în acceptarea faptului că pentru ca o hotărâre judecătorească să fie motivată, în sensul dispoziţiilor art. 240 CPC, este necesar ca judecătorul să motiveze soluţia dată fiecărui capăt de cerere, iar nu să răspundă separat diferitelor argumente ale părților cu care sprijină acest capăt de cerere. Motivarea unei hotărâri nu este o problemă de volum, ci una de esenţă, de conţinut, aceasta urmînd a fi clară, concisă şi concretă.

Totodată, deoarece parțile recurente nu au invocat alte motive temeinice în susținerea recursurilor declarate, Completul judiciar, totuși făcând o analiză integrală a probatoriului, atestă despre legalitatea soluției date de instanța de fond, care a examinat cauza sub toate aspectele, identificând și aplicând corect cadrul legal ce guvernează situați juridică dedusă judecății în raport cu situația faptică constată și reținută.

În consecință, Completul judiciar concluzionează că toate argumentele părților recurente invocate în recursurile declarate nu au relevanţă obiectivă, deoarece nu confirmă obiectiv încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor

de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea încheierii contestate şi urmează a fi respinse.

La caz, instanţa de fond corect a elucidat şi constatat circumstanţele caizei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei şi întemeiat a ajuns la concluzia de a admite parțial contestația împotriva tabelului definitiv al creanțelor.

Faţă de cele ce preced şi având în vedere faptul că, instanţa de insolvabilitate a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material şi procedural, pronunţând o încheiere legală şi întemeiată, iar temeiurile invocate de către părțile recurente sunt neîntemeiate, Completul judiciar specializat din cadrul Colegiului civil al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge recursurile şi de a menţine încheierea contestată.

În conformitate cu art.426-427 din CPC, Completul judiciar,-

DECIDE:

Se resping recursurile declarate de Serviciul Fiscal de Stat și reprezentantul debitorului SRL ”Harvit-Pro” Harti Vitalie.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Central) din 30 aprilie 2025, emisă la contestația depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat la tabelul definitiv al creanțelor, în cadrul procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Harvit-Pro”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei